

[Karen Højte Jensen]

hinanden og sige, at når vi skal se på detaljerne og udmøntningen, kan vi nok have forskellige udgangspunkter.

Nu er det jo et meget uoverskueligt dagsordensforslag. Jeg er enig med fru Marianne Jelved, som sagde, at dette dagsordensforslag har karakter af et beslutningsforslag. Et beslutningsforslag ville have været underlagt et udvalgsarbejde, der mere konkret kunne have bidraget til at klarlægge indhold og konsekvenser, og det synes jeg faktisk kunne have været nyttigt.

På den baggrund vil jeg gerne tilkendegive, at vi forudsætter udgiftsneutralitet for staten. Vi mener fortsat, det er vigtigt at konstatere, at ældreområdet henhører under det kommunale selvstyre. Det er således, at kommunerne fortsat har ansvaret, og jeg mener i høj grad, at man kan imødekomme de krav, der også er fastsat herindefra, gennem omprioriteringer.

Vi mener også, det er relevant at inddrage dette tema i de årlige økonomiske forhandlinger. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg i min ordførertale sagde noget om, at vi gerne ville overveje mulighederne for, at vi kunne genindføre en indtægtsafhængig betalingsordning i kommunerne under rimeligt hensyn til samspilsproblemerne. Jeg synes, det havde været nyttigt, hvis man også havde haft det med i dagsordensforslaget.

Men som sagt lægger vi vægt på, at vi når frem til enighed, og vi stemmer for dagsordensforslaget.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal fortælle, at Venstre vil stemme for den dagsorden, der foreligger. Vi synes, at den på en fin måde bakker op om den brede enighed, der har været i de senere år i Folketinget omkring ældrepolitikken, og vi lægger vægt på, at Folketinget er enig om den ældrepolitik, der skal føres.

Jeg finder, at indholdet overvejende svarer til den gældende lovgivning, og jeg synes, det er fint, at vi får indskærpet over for kommunerne, at de nu må leve op til det ansvar, de har inden for dette område.

Jeg vil dog gerne slå fast, at vi i Venstre lægger meget stor vægt på, at ældreområdet hører ind under det kommunale selvstyre, og at det er ude i kommunerne, man må prioritere, således at man fører en ansvarlig politik på området.

Kirsten Jacobsen (FP):

Denne debat er jo nået rundt på mange områder, og meget er blevet diskuteret, men til det enkle spørgsmål i forespørgslen, nemlig: »Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre de igangværende serviceforringelser for ældre og handicappede?«, har socialministeren svaret, at hun har konstateret, at hele ældreområdet styres og finansieres af kommunerne, og derfor har regeringen ingen styringsmuligheder, og at det er kommunerne, der skal prioritere. Sådan har det været hele tiden, det er altså status quo. Der foreligger ingen løfter fra socialministeren.

Skatteligningen her i landet er jo også udlagt til det kommunale selvstyre. Der er ganske vist en kontrolinstans fra staten, og hvis man forestillede sig, at kommunerne holdt op med at påligne og indkræve skat, ja, så ville der jo ikke gå ret lang tid, før regeringen fik sendt tilsynsmyndighederne ud at sørge for at få sat gang i skatteopkrævningen. Men når det handler om at få kommunerne til at opfylde deres forpligtelser over for vore gamle og svage, ja, så er der faktisk ikke rigtig nogen løfter fra regeringen.

Ministeren sagde også, at kommunerne havde udnyttet ældrelovgivningen bedst muligt til gavn for borgerne, og at man havde bygget 2-værelses 68 m²-lejligheder. Det er da i mange tilfælde rigtigt, men det er lige så rigtigt – og det kan ikke nytte noget, at socialministeren lukker øjnene for det – at kommunerne i mange tilfælde har misbrugt ældrelovgivningen til at nedlægge gode, velfungerende plejehjem.

Jeg skal nævne for ministeren et konkret eksempel: Plejehjemmet i Tornby i Hirtshals Kommune, opført 1972, med 36 m² store 1-værelses rum med eget bad og tekøkken. Det blev nedlagt og ombygget, og kommunen fik penge i kassen til brug for andre formål. Det, der nemlig sker, når man gør det, er, at bygningens og grundens værdi indgår i det samlede bygge-regnskab, og på den måde kan man altså refinansiere på bygningens værdi. Derfor er den mulighed blevet misbrugt af landets kommuner.

Ministeren sagde også, at der skete en omstilling i ældrepolitikken, og det kan være meget godt – vi er nok alle sammen enige i det – men det hjælper ikke på problemerne her og nu. De gamle kan ikke overleve på løfter, som skal sættes i gang om flere år. De har såmænd ikke så mange år.